

Đề bài:

Tiếng trống trường gắn bó với tuổi học sinh như một kỉ niệm đẹp. Em hãy tả cái trống trường em và cho biết cảm xúc khi nghe tiếng trống.

Bài làm 1

Trống thì trường học nào. Nhưng tôi muốn giới thiệu cái trống của trường chúng tôi mà chúng tôi vẫn gọi đùa là: *Cháu chính tông của cụ tổ Trống đồng ấy!*

Anh chàng trống này chúng tôi quen biết từ nhiều năm nay, ngay lúc mới vào học lớp một. Minh anh là một thứ thùng gỗ tròn trùng trục như cái chum sơn đỏ chóc, ngang lưng quấn hai vòng đai to bằng con rắn cạp nong, nom rất hùng dũng. Hai đầu trống bít kín bằng da trâu thuộc kĩ, căng rất phẳng phiu. Thường ngày trống ta được đặt chắc chắn trên giá gỗ kê ở trước cửa Phòng bảo vệ. Ngồi đó, anh ta vênh mặt nhìn bọn tôi qua lại, có bạn đã phát ghen với anh đấy!

Sáng sáng đi học, gần tới trường tôi đã nghe thấy tiếng anh ồm ồm giục giã: *Tùng! Tùng! Tùng!...* Không ai bảo ai, chúng tôi đều rảo bước cho khỏi muộn. Buổi tập thể dục vào giờ giải lao, tiếng: *Cắc, Tùng!... Cắc, Tùng!...* của anh vang lên đều đặn, *cầm cang* cho chúng tôi làm các động tác dứt khoát và nhịp nhàng.

Ngày tháng trôi qua, mỗi năm chúng tôi lên một lớp. Nhưng ai chẳng bồi hồi xúc động mỗi khi nghe hồi trống khai giảng đồng loạt báo hiệu một năm học mới lại bắt đầu.

(Bài làm của Đào Thanh Vân)

Bài làm 2

Tùng! Tùng! Tùng! Các bạn có nghe thấy không? Đó chính là tiếng trống của trường tôi đấy! Anh chàng này được đặt chắc chắn trước cửa văn phòng của nhà trường.

Trông trống mới oai vệ làm sao! Thân trống tròn trùng trục như cái chum sơn đỏ. Bụng trống phình ra, hai đầu khum lại. Tang trống được làm bằng những mảnh gỗ loại quý. Ngang lưng trống được quấn hai vòng đai to, có móc treo. Hai mặt trống được bít kín bằng hai miếng da bò nhờ những chiếc đinh tre cật gìm chặt vào tang trống. Mặt trống căng, phẳng phiu, nhẵn thín, sờ tay vào mát rượi.

Một hồi trống gióng giả vang lên, các bạn học sinh không ai bảo ai nhanh chân xếp hàng vào lớp. Tùng! Tùng! Tùng! Nghe tiếng trống báo hiệu tập thể dục giữa giờ, các bạn ùa ra như bầy chim non riu rít. Hai chiếc dù trống của bác bảo vệ thông thả nện vào mặt trống, âm thanh, vang xa khắp trường lúc dồn dập, lúc chậm rãi, lúc đanh, lúc rền, to nhỏ như âm thanh của một bản nhạc không lời: *cắc! cắc! tùng!...* theo từng động tác thể dục. Cả một rừng tay giơ lên, hạ xuống, quay phải, quay trái đều tấp tểp theo nhịp trống. Tan học, một hồi trống ngân vang lên, kéo dài rồi nhỏ dần, nhỏ dần... tha thiết, lưu luyến tạm biệt các bạn nhỏ đang trò chuyện rít rít trên các ngã đường về nhà sau một ngày học sôi nổi, bổ ích.

Em rất thích nghe tiếng trống trường. Mai sau khôn lớn dù có phải đi khắp vạn nẻo đường của Tổ quốc thì tiếng trống vẫn văng vẳng bên tai trong kí ức tuổi thơ của em như một kỉ niệm đẹp đẽ nhất của tuổi học sinh.

(Lê Thị Nguyên – Trần Đức Niêm)

Bài làm 3

Cái trống trường em

Cái trống trường em

Mùa hè cũng nghỉ

Suốt ba tháng liền

Nó nằm ngấm nghỉ

Buồn không hả trống

Trong những ngày hè

Bọn mình đi vắng

Chỉ còn tiếng ve?

Cái trống lặng im

Nghiêng đầu trên giá.

Chắc thấy chúng em

Nó mừng vui quá!

Kìa trống đang gọi:

Tùng! Tùng! Tùng! Tùng!

Vào năm học mới

Giọng vang tung bừng.

(Thanh Hào)